

Майстру спорту Володимиру Панасюку - 80!

Пропоную до уваги читачів «Нового життя» розповідь про ветерана спорту, шановану людину, непересічну особистість - майстра спорту з легкої атлетики Володимира Володимировича Панасюка. На мою думку, допис має зацікавити усіх, кому не байдужа історія нашого краю.

Володимир Володимирович Панасюк народився 14 січня 1941 року у селі Здовбиця, в українській селянській родині. Хоча народився він на Василя, названий був Володимиром - на честь свого батька, якого так і не побачив наживо, лише на довоєнних фото.

Наприкінці 1940 року ка призвали на строкову службу в Червоній Армії. Боець-розвідник Володимир Онуфрійович Панасюк пройшов майже всю війну, але йому не довелося обійняти

сина. Бо загинув смертю хоробрих 18 квітня 1945 року при звільненні чеської Моравії. Похований у братській могилі у м. Годонін.

Мама, Харитина Данилівна, усе життя пропрацювала у колгоспі ланковою. За свою сумлінну нелегку працю не раз була відзначена нагородами.

Мама завжди була на роботі. Моїм вихованням займалися дід Онуфрій і баба Марія - татові батьки. А коли я трохи підріс, з війни і служби у 1947 році повернувся дядя Коля - молодший брат батька. Саме дядя Коля виховував мене. Він прищепив мені любов до спорту, рибалки, а згодом і до полювання, - розповідає пан Володимир.

Дядя Коля, Микола Онуфрійович Панасюк - легенда місцевої футбольної команди «Локомотив», один з кращих футболістів довоєнного і післявоєнного Здолбунова.

Володимир ПАНАСЮК з одним зі своїх чисельних спортивних трофеїв.

Дядя Коля став для малого Володі вихователем, наставником і першим тренером. Під впливом дядька Володя почав займатися футболом, а згодом захопився ще й бігом. Заняття спортом, тренування за будь-якої погоди гартували характер сільського хлопчини.

Під час навчання у Здовбицькій школі Володя брав участь у спортивних змаганнях. Його здібності помітив учитель фізкультури Петро Гнатович Мичка, який і сам був ентузіастом легкої атлетики, мав перший розряд з бігу на 100 м. Учитель порадив Володі серйозно зайнятися бігом. Дослухавшись до поради, хлопець постійно тренувався, став кращим бігуном у школі, а згодом - чемпіоном району з кросу на 3000 м.

У 1959 році, після закін-

ня Праця і спорт - таким було моє тодішнє життя, - каже пан Володимир.

У червні 1959 року він - чемпіон Здолбунова в бігу на 800 м. Вибором третє місце у чемпіонаті Львівської залізничці. У жовтні 1960-го має перший успіх на всесоюзних змаганнях. Натомість сезон 1961-го успішний для Володимира не тільки у спорті: він вступив до Київського інституту фізкультури. Але навчання у цьому закладі так і не розпочав. Адже паралельно його, за ініціативою завкафедри фізвиховання М. Г. Шуліка, зарахували на механічний факультет водного інституту (УІВГ). Володимир обрав місцевий виш і професію інженера.

У жовтні 1961 року студент УІВГ Володимир Панасюк виступає на першості Рівненської і Волинської

військового округу (ОВО), м. Бельце Молдавської РСР. На першості ОВО з легкої атлетики займає друге місце у дистанціях на 5000 і 10000 м. Його переводять у спортивну роту ОВО. Під час служби у цій спортроті бере участь у першостях Молдавії, виступає за її збірну. Наприклад, у травні 1962 року у II Всесоюзному кросі на приз газети «Правда» у складі збірної Молдавії в забігу на 3000 м серед 214 учасників виборює п'яте місце. На III Спартакіаді народів СРСР встановив новий рекорд Молдавії на дистанції 5000 м з результатом 14 хв. 21 с. Його помітили і, як здібного, перспективного спортсмена, перевели на службу ЦСКА. Там Володимир тренується у дворазового олімпійського чемпіона Мельбуерна Володимира Куца.

і всесоюзних змаганнях. На цей час припадають його найвищі досягнення у спорті. У цей період Володимир тренується і дружить з відомим у Здолбунові спортсменом Віктором Колінчасіком. У липні 1965 року на змаганнях у Києві Володимир Панасюк виконав норматив майстра спорту з легкої атлетики у бігу на 3000 м з перешкодами. Він - член студентської збірної України, входить у десятку кращих бігунів-студентів республіки, виступає на провідних легкоатлетичних аренах країни. Займає призові місця на змаганнях у Мінську, Москві, Ленінграді, Вільнюсі й ін. Перемоги і здобутки спортсмена засвідчують чисельні дипломи, грамоти, кубки...

Вагомі здобутки пана Володимира і в трудовому житті. Після закінчення інституту він працював на різних керівних посадах. Спочатку інженером-теплотехніком, а згодом - головним інженером Здолбунівського заводу залізобетонних виробів; головним інженером побуткомбінації; з 1977 року - головним інженером Здолбунівського хлібозаводу. У 2000 році Володимир Володимирович вийшов на пенсію.

Спортивний гарт допомагав йому завжди. Незважаючи на свій поважний вік, Володимир Панасюк провадить активне, повноцінне життя. Радіє двом донькам, внукам і правнукам. Нудьгувати на пенсії ветерану спорту ніколи ще й тому, що має цікаві хобі: рибальство і полювання. Напередодні свого ювілею Дед, як з повагою називають пана Володимира молодші друзі-мисливці, теж ходив на полювання і був, як кажуть, на коні. Тож є ще порох у порохівниціях! Так три-

Під час змагань.

пробу на 3000 м.

У 1959 році, після закінчення школи, Володя вступив до залізничного училища і здобув професію помічника машиніста паровоза. Працював кочегаром у локомотивному депо, помічником машиніста паровоза.

пасток виступав на першості Рівненської і Волинської областей, здобуває перемоги на дистанціях 800 і 3000 м. А 15 листопада його призивають в армію. Спершу він служить у Калінінградській області, через пів року потрапляє на службу в Одесь-

чемпіона мельбурна Володимира Куца.

Після повернення зі строкової служби Володимир 1 вересня 1964-го приступає до навчання в інституті. Продовжує займатися спортом. З 1964 по 1969 рік виступає на всеукраїнських

кажуть, на коні. Тож є ще порох у порохівницях! Так тримати, шановний Майстре і ювіляре! Здоров'я Вам і всіляких гараздів!

Валерій КОСТЮКЕВИЧ,
м. Київ.